टिट्टिभः प्राह। प्रिये मैवं वद। येषामुत्साहशक्तिर्भवति। ते स्वल्पा अपि गुरून् विक्रमन्ते। उक्तं च।

विशेषात् परिपूर्णस्य यान्ति शत्रोरमर्षिणः।
आभिमुख्यं शशाङ्कस्य यथाद्यापि विधुन्तुदः ॥ ३७० ॥

तथा च। प्रमाणाभ्यधिकस्यापि गण्डश्याममदच्युतेः। ५
पदं मूर्ध्नि समाधत्ते केशरी मत्तदन्तिनः ॥ ३७१ ॥

अन्यच्च। बालस्यापि रवेः पादाः पतन्त्युपरि भूभृतां।
तेजसा सह जातानां वयः कुत्रोपयुज्यते ॥ ३७२ ॥

तथा च। हस्ती स्थूलतरः स चाङ्कुशवशः किं हस्तिमात्रो ऽङ्कुशः।
दीपे प्रज्वलिते प्रणश्यति तमः किं दीपमात्रं तमः। १०
वज्रेणापि हताः पतन्ति गिरयः किं वज्रमात्रो गिरिः।
तेजो यस्य विराजते स बलवान् स्थूलेषु कः प्रत्ययः ॥ ३७३ ॥

तदनया चञ्चुरस्य सकलमपि तोयं शुष्कस्थलतां नेष्यामि। टिट्टिभी प्राह। भो कान्त यत्र जाह्नवी नवनदीशतानि गृहित्वा नित्यमेव प्रविशति। तथा सिन्धुश्च। तत् कथं तमष्टादशनदीशतैः पूर्यमाणं १५ विप्रुषवाहिन्या चञ्चुया शोषयिष्यसि। तत् किमश्रद्धेयेनोक्तेन। टिट्टिभः प्राह। प्रिये

अनिर्वेदः श्रियो मूलं चञ्चुर्मे लोहसन्निभा।
अहोरात्राणि दीर्घाणि समुद्रः किं न शुष्यति ॥ ३७४ ॥

तथा च। दुरधिगमः परभागो यावत् पुरुषेण पौरुषं न कृतं। २०
जयति तुलामधिरूढो भास्वानपि जलदपटलानि ॥ ३७५ ॥

टिट्टिभी प्राह। यदि त्वयावश्यमेव समुद्रेण सह विग्रहानुष्ठानं कार्यं। तदन्यानपि विहङ्गमान् समाहूय सुहृज्जनसहित एवं समाचर। उक्तं च यतः।

बहूनामप्यसाराणां समवायो बलावहः। २५